

nemlig at røre ved Forhold, der er skabt ved Loven af 1907. Hertil vil jeg sige, at Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal lægge det offentlige Tilskud paa Kommunen eller paa Staten, rører ikke ved de bestaaende Forhold fra 1907. Men naar man vedtager en Lov, hvorved man fortrinsvis lægger Byrden over paa Kommunerne — jeg sagde i Gaar, og jeg gentager det i Dag, at jeg skulde ikke have noget imod, at man lagde alt over paa Kommunerne —, har man den nødvendige Garanti for, at det, som det offentlige skal yde, bliver ydet overfor de forsikrede, omend ikke ad samme Vej. Derfor kan jeg ikke indrømme, at dette er noget, der rører ved de bestaaende Forhold, og det tror jeg ogsaa, man ved nærmere Overvejelse vil komme til at indse.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Da jeg nødig vil have, at den principielle Enighed mellem det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) og mig i Betragtningen af Forholdet imellem Præmie og Understøttelse skal plumres ved Misforstaaelse af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, en Misforstaaelse, som jeg muligvis kan have givet Anledning til, vil jeg pointere, at naar jeg taler om „bedst stillede“ Arbejdere, der betaler helt eller delvis igennem Præmie — det er Kontingent og offentligt Tilskud — Risikoen for de ringere og ringest stillede Arbejdere, forstaaer jeg ikke derved i og for sig de højst lønnede, men ved „bedst stillede“ Arbejdere forstaaer jeg dem, som er fjernest fra Arbejdsløshed, og som har en ordentlig Løn. Det bliver nemlig dem, som Aaret igennem er bedst stillede. Jeg burde vel sagtens have sagt: „de i denne Henseende“, det vil sige i forsikringsteknisk Henseende bedst stillede, og i saa Fald vilde det ærede Medlem ikke have været i Tvivl om, at vi var fuldt ud enige i Princippet. Jeg har foretaget nogle Undersøgelser i Anledning af det, jeg sagde, og kan da oplyse, at i Typografkassen, som jo i og for sig efter alles Mening er den bedst stillede, er der altid en Stamme, der saa godt som aldrig er arbejdsløs, og en anden Stamme, der næsten kun har tilfældigt Arbejde. Med Hensyn til Glassliberfaget, som er ganske lille, har jeg den Oplysning, at der altid er en Del, som er arbejdsløs; nu oplyste det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, at det samme gælder

Teksttilfaget. Det har jeg ikke haft Lejlighed til at undersøge. Jeg gør altsaa udtrykkelig opmærksom paa, at jeg ved de „bedst stillede“ Arbejdere tænker paa dem, der i forsikringsteknisk Henseende er bedst stillede.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Olsen: Til det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), som gjorde et Par Bemærkninger til et andet æret Medlem og til mig og lod forstaa, at jeg skulde have ment, at hans Bemærkning om Hjælp af det offentlige i Anledning af den Skade, der ramte en Landbruger, en Husmand f. Eks. derved, at Hagel ødelagte Afgrøden paa hans Jord og ramte hans personlige Arbejdskraft, var uberettiget, vil jeg sige, at dette er urigtigt; saaledes har jeg ikke betegnet det ærede Medlems Udtalelse. Men jeg sagde, at Forholdene vilde blive bedre, naar Jorden blev Samfundsejendom. Det var et Tidspunkt, mente det ærede Medlem, som laa ganske fjernt. Det skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind paa. Men Hovedpunktet i det ærede Medlems Bemærkning var det, at Staten vel maatte træde til, men at Kommunerne maatte gøre det i fortrinlig Grad —altsaa de Kommuner, hvor Arbejdsløsheden falder ind —, om de skulde være alene om det, var et Spørgsmaal, der maatte overvejes. Det ærede Medlem har i denne Forbindelse paapeget, at Arbejdsløsheden er et Samfundsonde, der rammer hele Landet, indtil de, der mener, at Samfundet skal forandres, er stærke nok til at forandre det, men den er altsaa et Samfundsonde, der eksisterer i Kraft af de bestaaende Forhold. Man kan saaledes sige, at det mere er en Tilfældighed, hvor dette Samfundsonde planter sig, lige saa vel som det er en Tilfældighed manges Gang, hvor Havet bryder ind. Det ærede Medlem mente, at Landbruget gjorde ikke Krav paa den Slags Understøttelser fra Statens Side. Det kan ikke tages helt bogstaveligt; jeg siger det ikke paa nogen Maade for at ville kritisere, tværtimod, jeg henviser kun til, at netop Arbejdernes Repræsentanter altid har stillet sig overmaade velvilligt til de Krav, som er komne fra Landbrugets Side... (*Formanden* ringer). Er Tiden ude? (*Formanden*: Ja!) Saa maa jeg bede om Ordet igen.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.